

SCHIESSER v. ŠVICA

(Eur. Court H.R., 4.12.1979, Series A no. 34)

[...] Gospod Friderich Schiesser, švicarski državljan, rojen leta 1952, prebiva v Winterthurju (Kanton Zürich). 5. aprila 1976 se je po dolgem skrivanju predal policiji. Policija ga je nemudoma pripeljala pred Okrožnega tožilca Winterthurja, ki je še isti dan zalsišal brez prisotnosti njegovega odvetnika, zanj še isti dan odredil preiskovalno pridržanje do začetka sojenja [Untersuchungshaft], saj je močno sumil, da je storil ali poskušal storiti več kvalificiranih tatvin in da bo uničil dokaze.

Gospod Schiesser se je proti odredbi pritožil, vendar jo je Državni tožilec Züricha zavrgel. [...]

Gospod Schiesser je vložil »državno-pravno pritožbo« na Zvezno sodišče. [...] Dne 14. julija 1976 je Zvezno sodišče zavrnilo njegovo pritožbo.

Pritožbeni oddelek Prizivnega sodišča kantona Zürich je odločil, da mora Schiesser ostati v zaporu. 12. julija 1976 je bil izpuščen.

11. maja 1978 je Prizivno sodišče Schiesserja obsodilo za kvalificirano tatvino, ki jo je storil kot član tolpe, na štiriletno pogojno kazen osemnajstmesečnega zapora. [...]

Kanton Zürich je razdeljen na enajst okrajev. Vsak okraj ima javno tožilstvo z enim ali več okrajnimi tožilci. Vsak okrajni tožilec je pod nadzorom javnega tožilstva tudi preiskovalec, pred sodnikom posameznikom okrajnega sodišča pa kazenski tožilec za lažja kazniva dejanja in prekrške. Če obdolženi prizna krivdo in tožilec meni, da je sankcija denarne kazni ali zapora do enega meseca primerna, lahko izdaja tudi 'ukaze o kaznovanju.' [...]

Schiesser se je pritožil, ker je menil, da mu ni sodila z zakonom pooblaščen uradna oseba [officer authorized by law to exercise judicial power]. [...]

Sodba z dne 4. decembra 1979:

Sodišče je odločilo, da beseda 'uradna oseba' pomensko ne ustreza pojmu 'sodnika', čeprav mora imeti uradna oseba nekaj značilnosti sodnika, ki ustrezajo pogojem in dajejo aretirani osebi nekatera jamstva. Jamstva so naslednja:

a.) neodvisnost od izvršilne veje oblasti in od strank postopka, kar pa ne pomeni, da 'uradna oseba' vsaj do določene mere ne more biti podrejena ostalim sodnikom ali uradnim osebam, če so tudi te v isti meri neodvisne;

b.) obvezno zaslišanje posameznika, ki mu ga pripelje policija;

c.) ponovna pravna presoja okoliščin, odločilnih za presojo utemeljenosti pridržanja. [...]

Sodišče je glede jamstev za neodvisnost ocenilo, da je okrožni tožilec v tem primeru nastopal izključno kot preiskovalec, ki je moral odločiti, ali bo obdolženca obtožil [charge] in ali ga bo do sojenja pridržal [detain] in da je na podlagi tega zbiral dokaze, ki so bili obdolžencu v škodo ali v korist. Poleg tega je ugotovilo, da se okrožni tožilec ni podrejal zunanjim vplivom niti drugi avtoriteti: odločal je po lastni diskreciji, ki mu jo dopušča zakon. [...]

Sodišče je glede procesnih jamstev ocenilo, da je okrožni tožilec Schiesserja zaslišal v štiriindvajsetih urah po predaji. Schiesserju je povedal razloge za sum storitve oziroma poskusa storitve kaznivih dejanj in ga obenem poučil o pravici do pritožbe proti odredbi o odvzemu prostosti. [...]

Sodišče je glede materialnih jamstev ocenilo, da je odredba za pridržanje temeljila na obeh razlogih, ki jih zahteva Züriški Zakon o kazenskem postopku. Prvi je sum, da je obdolženi storil očitano mu kaznivo dejanje za katero je pridržanje do začetka sojenja dovoljeno na podlagi 1. odstavka 5. člena EKČP. Odredba o pridržanju je bila skladna s postopkom, ki ga zakon predpisuje.

Sodišče je menilo, da sodba ne krši 3. odstavka 5. člena EKČP.